

РЕШЕНИЕ

№ 20

гр. П. , 28.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., IV СЪСТАВ в публично заседание на шестнадесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Явор Пл. Томов

при участието на секретаря Мая Й. Ангелова
като разгледа докладваното от Явор Пл. Томов Административно
наказателно дело № 20213520200116 по описа за 2021 година

Административнонаказателното производство по чл.59 и сл. от ЗАНН е образувано по жалба на **С.Х. С.** от гр.Ш., против НП № 38 от 14.04. 2021 г. издадено от Директора на РИОСВ Ш., с което му е наложено административно наказание глоба в размер на 1400 лв. /хиляда и четиристотин лева/ за това, че „на 04.03. 2021 г., в кв.***, чрез действията си е извършил административно нарушение, изразяващо се в извършване на дейност с отпадъци от черни и цветни метали без регистрация по Търговския закон“ – **нарушение по чл.133,ал.3,т.3 от Закон за управление на отпадъците. /ЗУО/.**

В депозираната пред съда жалба се оспорва извършването на нарушението, като се сочат допуснати отделни съществени процесуални нарушения довели до ограничаване правото на защита и водещи до отмяна на НП, алтернативно се претендира за приложение на чл.28,б.“а“ от ЗАНН. В с.з. жалбоподателят не се явява, представлява се от надлежно упълномощен защитник – адв.П.Н. от АК Ш., който поддържа жалбата на заявените основания и пледира за отмяна на атакуваното НП като незаконосъобразно.

Ответника по жалбата – РИОСВ Ш., чрез гл.юк Евгения Георгиева оспорва жалбата и моли за потвърждаване на издаденото НП.

Районна прокуратура Т., ТО П., уведомени съгл.чл.62 от ЗАНН, не изпращат представител в с.з.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Жалбата е подадена в срока и по реда на чл.59 от ЗАНН и е **процесуално допустима.** На 04.03.2021 г., около 10.30 ч., в кв.Сеячи на гр.П., служители от РУ П. спрели за

проверка т.а. “Форд Транзит“ с рег.№ ***, управляван от жалбоподателя С.Х. С.. При проверка в автомобила били намерени отпадъци от черни и цветни метали, за произхода на които С. обяснил /писмени сведения, л.20/, че изкупува от хора в района на област Т. – като например пружини за легла, стари велосипеди и т.н. – дейност, за която не притежава нужния лиценз по ЗУО и ТЗ. Отпадъците били категоризирани и изтеглени на пункт в гр.П., където се установило, че са с общо тегло 108 кг /протокол за доброволно предаване, л.22/. При тези обстоятелства, събраните материали били докладвани в РП Т., като с Постановление от 22.03.2021 г. /л.14/ бил постановен отказ да се образува ДП, като на осн. 157,ал.6 от ЗУО материалите били изпратени по компетентност на РИОСВ Ш.. След получаването им в РИОСВ Ш. и анализ на доказателствената съвкупност, включващ и мотивирана преценка за отказ от приложение на чл.28 от ЗАНН, било издадено атакуваното в настоящия процес НП № 38/ 14.04.2021 г. на Директора на РИОСВ Ш., връчено лично на 19.04.2021 г.

Фактическата обстановка беше установена от съда след преценка на приложените по делото писмени доказателства. Същата се оспорва от защитата на жалбоподателя, която претендира наличието на различни по вид, но съществени процесуални нарушения, довели до цялостното опорочаване на производството по ангажиране отговорността на санкционираното лице.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намира, че **жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА**, по следните съображения:

Съдът констатира, че при реализиране на административнонаказателната отговорност не са допуснати нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на производството по налагане на административно наказание. Обжалваното НП е издадено от компетентен орган и в съответствие с административнонаказателно-процесуалните правила и съобразяване с материалния закон – предвид и обстоятелството, че съгласно чл.157,ал.4 от ЗУО „... *НП се издават от министъра на околната среда и водите или оправомощени от него длъжностни лица*“, какъвто несъмнено е Директорът на РИОСВ Ш. с оглед приложената /л.35/ Заповед № *** г.

Съдът не споделя макар и подробно мотивираната защитна теза на адв.Пл. Н. свързана с флагрантно нарушение на чл.36,ал.2 от ЗАНН – теза, подкрепена и със задължителна съдебна практика. Не е спорно по делото, че Постановлението издадено на 22.03.2021 г. от прокурор Пламен Трифонов е за отказ да се образува ДП, а не за прекратяване на ДП. Същевременно, в издаденото НП № 38/14.04.2021 г. е посочено, че преписката е била прекратена и е изпратена по компетентност за налагане на административно наказание. Изложеното в жалбата принципно би било вярно, но само ако не държи сметка за изменението в чл.36,ал.2 от ЗАНН, с ДВ, бр.63/2017 г., в сила от 05.11. 2017 г., посредством което законодателят е разширил възможността за образуване на АНП без АУАН добавяйки **и случаите, в които прокурорът е отказал за образува наказателно производство и е препратил материалите на наказващия орган, какъвто е и настоящия казус.** Ето защо и след като не е бил съставен АУАН, а е било предприето издаване на НП, не е било нарушено правото на защита на наказаното лице, в т.ч. да разбере за какво нарушение и при какви обстоятелства е било наказано.

Съгласно чл.133,ал.3,т.2 от ЗУО /която се явява едновременно състав на нарушение

и санкционна норма предвид използваната законодателна техника/ се наказва с глоба от 1400 до 4000 лв. физическо лице, което извършва дейности с отпадъци от черни и цветни метали, без регистрация по ТЗ или без разрешение, ако деянието не съставлява престъпление. При наличните непротиворечиви писмени доказателства по преписката, съдът намира за доказано по несъмнен начин, че на 04.03.2021 г. жалбоподателят е осъществявал търговска дейност с ОЧЦМ без да е имал разрешение по ТЗ за това, като намерените в т.а. отпадъци са с общо тегло от 108 кг. Независимо от сравнително малкото количество ОЧЦМ съдът не намира основание за приложение на чл.28,б.“а“ от ЗАНН. Нарушителят вече е получил своеобразен „бонус“ от прокуратурата, тъй като вече е било прието, че деянието му е малозначително в контекста на извършено престъпление по чл. 234б, ал.1 от НК. Повторното обосноваване на маловажност по смисъла на чл.28, б.“а“ от ЗАНН и евентуалното му приложение би довело до ситуация, в която нарушителят не би бил наказан дори и с минимална санкция, което от своя страна е в размер са целите по чл.12 от ЗАНН. В заключение следва да се посочи и кръга от обществени отношения, които защитава ЗУО, а именно: опазване на околната среда и човешкото здраве, посредством предотвратяване и/или намаляване на вредното въздействие от образуване и управление на отпадъците, т.е. възможността за увреждане на човешкото здраве и околната среда при неспазване разпоредбите на закона изключват довода за маловажност.

С оглед изхода на делото изцяло основателна се явява претенцията наказващия орган за присъждане на направени по делото разноски. Съгласно чл.63,ал.3 от ЗАНН, в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК, а съгласно чл.63,ал. 5 от ЗАНН, в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл. 37, ал.1 от ЗПП, заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. За защита по дела по ЗАНН в чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ е предвидено възнаграждение от 80 лв. до 120 лв. Като съобрази, че в случая производството по делото е приключило в едно съдебно заседание и делото не е с фактическа или правна сложност, съдът счете, че възнаграждението за юрисконсулт следва да бъде определено в минималния размер от 80.00 лв. /осемдесет лева/.

Водим от горното и на осн.чл.63,ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 38/14.04.2021 г. издадено от Директора на РИОСВ Ш., с което на С.Х. С. от гр.Ш., ул.“***, ЕГН-****”, със съдебен адрес гр.Ш., ул.“*** чрез адв.П.Н. от АК-Ш., за нарушение по чл.133,ал.3,т.3 от ЗУО е наложено административно наказание глоба в размер на 1400 лв. /хиляда и четиристотин лева/, **като ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

ОСЪЖДА С.Х. С. от гр.Ш., ул.“***, ЕГН-****”, със съдебен адрес гр.Ш., ул.“*** чрез адв.П.Н. от АК-Ш., **ДА ЗАПЛАТИ** на РИОСВ гр.Ш., ул.“*** **СУМАТА 80.00 лв.**

/осемдесет лева/, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Търговишки административен съд на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – П.: _____